

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הדלקת נרות: י-ם 18:58 ת"א 19:16 חיפה 19:10
מוצאי שבת: י-ם 20:18 ת"א 20:21 חיפה 20:22

שחרור ובניין ירושלים

יום שחרור ירושלים והר הבית בכ"ח באייר זכה להיקרא "יום ירושלים", יום שבו הכריז מוטא גור ע"ה "הר הבית בידנו". האומה כולה בארץ ובתפוצות, התאחדה כאיש אחד בלב אחד - סוף סוף זכינו לשוב הביתה כהכרזתו של הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל בכותל ביום השחרור: "שבנו הביתה, ומכאן לא יזיזו אותנו". להבדיל, יש מי שקראו יום ירושלים לחורבן ירושלים ככתוב "זכור ד' לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה" (תהילים קלז ז). יש החוגגים את שחרור ובניין ירושלים, ולהבדיל אלף אלפי הבדלות, יש השואפים להחריב את ירושלים ח"ו, כשם שהחריבוה נבוכדנאצר וטיטוס, בבית ראשון ושני. כנגד שאיפתם של אויבינו להחריב את ירושלים, העם היהודי לדורותיו בכל מקום ובכל זמן מכריז "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני, תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי" ואין אנו מסתפקים בהכרזה אלא עולים אליה ובונים אותה לתפיות ממש.

נכון לעכשיו, אשרינו מה טוב חלקנו שאנו זוכים לא רק להתפלל לבניין ירושלים אלא לראות עין בעין בבניין ירושלים רבתי, כיצד שכוונות המאוכלסות ברבבות יהודים הולכות וצומחות בירושלים ובסביבתה. כיצד כבישים ומסילות ברזל בירושלים ולירושלים הולכים ונסללים. כיצד מיליוני יהודים עולים לירושלים ולכותל המערבי להתפלל לפני אבינו שבשמים. בית שלישי הולך ונבנה לנגד עינינו, וכידוע כל הנביאים והחכמים מלמדים אותנו **שבית שלישי** לא ייחרב. אדרבא, עתידה ירושלים להתפשט על כל ארץ ישראל ועד פאתי דמשק. כל אלו החורשים רעה על עם ישראל ועל ירושלים לחלקה ולהחריבה, עליהם נאמר כבר: "למה רגשו גויים ולאומים יהגו ריק יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ד' ועל משיחו... ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי... תרועם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם... וד' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים... רבות מחשבות בלב איש ועצת ד' היא תקום... כי בחר ד' בציון אוה למושב לו, כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו... כי לא יטוש ד' עמו ונחלתו לא יעזוב" (מתוך פסוקי דזמרה, תהילים).

השמח ביום ירושלים ובבניין ירושלים
מהמצפה לישועה השלמה

ז'ר הנגן ב'י"א

הצופן שבירושלים

הרב ראובן פיירמן / עמוד 2

נס וטבע בהנהגת האומה

הרב יורם אליהו / עמוד 2

יישובו של עולם

משנת הרצ"ה
הרב דוד לנדאו / עמוד 4

פשטות בנישואין - האני האמיתי

אסתר אברהמי / עמוד 6

אם היו אומרים לי שאחזור בתשובה הייתי חושב שמי שאומר לי את זה משוגע, אז מבחינתי זה סימן שכל אחד יכול"

ראיון עם הרב זאב שרון
אבנר שאקי / עמוד 5

לתרומות באתר או בטלפון
meirtv.com *2331

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

אלפי שיעורים • קירוב רחוקים • מאות תלמידים
ערוץ ילדים • אולפן גיור

באהבה ובאמונה

מפרסמים!

רוצים להגיע לציבור ענק?
קוראי 'באהבה ובאמונה' מחכים לכם.

מחירים מיוחדים לרגל התחדשות העלון
לפרטים 026461302
headoffice@emeir.org.il

השם 'ירושלים' הוא צופן. הוא שם קוד, הטומן מאחוריו הבנות עמוקות, בעלות תוכן מפתיע ומלא משמעות. ניתן למצוא פתחים להבנת העניין בדברי חז"ל: "אתה מוצא שירושלים מכוונת למעלה כמו ירושלים של מטה. מרוב אהבתה של מטה עשה אחרת למעלה" (תנחומא פקודי א). דברי חז"ל מעוררים פליאה. אנחנו רגילים לחשוב שההופעות בעולם הזה, הן גילויים של מהויות עליונות ממרומים. והנה באים חז"ל ומציגים את התמונה בצורה הפוכה - המרכז ממנו הכל נובע הוא ירושלים של מטה, ואילו במרומים נמצאת ירושלים של מעלה רק כהשתקפות של זו התחתונה.

אם כן, מה מהותה של ירושלים התחתונה, עד שה' מחבב אותה עד כדי כך? ירושלים נקראת בשמו של ה', אומרת הגמרא (ב"ב עה:), והרצ"ה קוק זצ"ל היה מסביר שירושלים עיר בירתנו, היא שם קוד לממלכתיות של ישראל, כלומר לגילוי הלאומי שלנו בתור עם בעל מדינה, השולט בארצו. ה' מתגלה דרך ממלכתיות זו, ובה הוא חפץ. בעומק, ניתן להבין שהגילוי הלאומי שלנו בעולם הגשמי הזה, הוא נקודת השיא וגולת הכותרת של כל נושא החומר, והחול בעולם, שה' מתאוה להשכיך את דירתו דווקא בו.

מה מיוחד כל כך בחומר ובחול? הרב קוק מסביר (אורות התחיה מו) ש'הקודש שבחול הוא יותר נשגב וקדוש מהקודש שבקודש, אלא שהוא מסתתר הרבה'. הקודש, הינו גלוי. אך החומר מסתיר פוטנציאל לגילוי א-להות חודר ומטלטל הרבה יותר. הקודש הוא כמו חומר רדיואקטיבי, הניתן לביקוע ולהפקת אנרגיה דווקא מפני שחוק הקשרים שלו הנו חלש יחסית, אך אם נמצא אפשרות לבקע גרעין של חומר לא רדיואקטיבי, האנרגיה המופקת תהיה חזקה הרבה יותר. זהו החול. בספרים מובא משל לחומה גבוהה שנפלה ואבניה נפוצו לכל עבר. ככל שהאבנים היו גבוהות יותר בחומה, כך הן התפזרו רחוק יותר. כך החול, שהוא בעל פוטנציאל עצום לגילוי א-להות, נפל הריק עד שנראה שלא ניתן לקשר אותו לתכלית, אך למען האמת, דווקא דרכו ה' מתאוה להתגלות. ירושלים, היא תמצית ההויה, תמצית החומר, והיא הסיבה שבשלה נברא העולם. עלינו מוטל לפעול לביקוע החומר וכך לגלות שכינה בעולם.

דגל ירושלים

אורות הפרשה

הרב חגי לונדון ר"מ במכון מאיר

ספר במדבר שאותו אנו מתחילים השבת, עוסק במסע המחנות של עם ישראל במדבר. כיצד מנוהל סדר התנועה? באמצעות דגלים! לכל שבט יש דגל מיוחד, סימון ייחודי משלו, שעל פיו יודע הוא לאיזה כיוון עליו ללכת. דגל הוא נס מתנוסס; אובייקט שמאפשר לשאת את העיניים למעלה ולראות נקודת שאיפה. גם בתוך הפיתולים של המדבר

תמיד הדגל מול עינינו - 'איש על מחנהו ואיש על דגלו'. במוצאי שבת זו אנו מרימים דגל נוסף - דגל ירושלים! ירושלים היא אותה נקודת שאיפה שלאורך כל דורות עומדת מול עינינו; גם בכל הקשיים ובכל הגלויות בכל הפיתולים ובכל הסיבוכים - כל הדרכים מובילות בסופו של דבר לירושלים, לנקודת הקודש בעולם. ירושלים מלשון 'ראו-שלים' - ראו את השלמות. מקום שבו כדברי חז"ל: 'נשקי רקיע וארעא אדהדי'; מקום בו העולמות מתחברים.

לדבר תורה מצולם שבועי נא לשלוח וואטסאפ ל0545753771

לימוד ליל שבועות במכון מאיר

רשימת השיעורים שיתקיימו בע"ה בליל שבועות וביום תפורסם בעלון בשבוע הבא

פינת ההלכה שו"ת ספירת העומר

הרב יוסף צבי רימון

י"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

מה דינו של בר מצווה בימי הספירה?

הפוסקים דנו אם ילד שיום בר המצווה שלו חל במהלך ימי ספירת העומר, והקפיד לספור בכל הימים מתחילת הספירה ועד בר המצווה, יכול להמשיך לספור ספירת העומר בברכה לאחר שנכנס לעול מצוות. יש אומרים שכיוון שבימי הספירה הראשונים עד שנעשה בר מצווה לא קיים הילד את מצוות ספירת העומר, הרי הוא דומה למי ששכח לספור בימי הספירה הראשונים, ורוצה לספור מיום שנזכר והלאה. לכן עליו להמשיך לספור מכאן והלאה, אך בלא ברכה.

אולם לדעת רוב הפוסקים, אם הנער ספר ברציפות את כל ימי הספירה, הוא יכול להמשיך לספור בברכה. כיוון שעד כה הוא ספר מדין חינוך, הוא נחשב כמי שקיים את המצווה בשלמותה וב"תמימותה", ולכן הוא יכול להמשיך לספור בברכה גם לאחר שמקור חיובו התחלף ונוצר חיוב מצד המצווה עצמה (ולא מצד דין חינוך). נוסף על כך, מצד הסברה קשה לומר שקטן יספור בברכה עד הגיעו למצוות, וברגע הגיעו למצוות יפסיק לספור בברכה. **האם ייתכן שאדם ירד בדרגה מבחינת קיום המצוות דווקא ביום כניסתו לעול מצוות?**

לכן להלכה, ילד שנכנס לעול מצוות ימשיך לספור בשאר הלילות בברכה. זו דעת רוב הפוסקים, כך עולה מן הטעמים השונים, וכך מורה גם הסברה הפשוטה.

כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם

ליל שבועות במכון אורה

ציבור הנשים מוזמן ללימוד מרומם, בליל חג מתן תורה, אור ל-1 בסיון, ברחוב כנפי נשרים 3 קומה 3

23:00 הרבנית גאולה ניסים | ממדבר מתנה

00:00 הרב זיו רזה | מדרגות האמונה

01:00 הרב מאיר טויבר | שירת התורה

02:00 הרב אריה מרז

03:00 הרב יורם אליהו | יהודי הוא ייעודי

הזרשמה לשנה הבאה בעיצומה! לתיאום ראיון עוד היום: מוריה 0545331627

נס וטבע בהנהגת האומה

במהלך טבעי יותר וזוהי הגיעו לשינוי ההנהגה בארץ ישראל. נמצא שפרשה קטנה זו של יוהי בנסוע הארזי היא המחלקת בין שני אופני הנהגת ה' את ישראל עד שכל חלק אחד מהספר הוא ספר בפני עצמו, המבטא הנהגה אחת מהנהגת ה' את ישראל.

כאשר קיפלו את המשכן פרסו על הכלים כיסויים, כיסויי תכלת. כאשר כיסו את המנורה נאמר "ולקחו בגד תכלת וכסו את מנורת המאור ואת נרותיה ואת מלקחיה וגו'", כל מה שקשור למנורה כוסה בבגד אחד. המנורה מסמלת את לימוד התורה בישראל, וכדברי הנצי"ב מה שכל כלי המנורה מכוסים בבגד אחד בא ללמד, **"שהרב עם התלמידים הוא מוכרח להיות בצוותא אחת, והיו עיניהם רואות את מוריהם ומשמשים אותם, וכולם מושגחים בפרטות כמו הרב כן התלמידים שיהיו מצליחים בלימודם"**. הצלחת הלימוד תלויה בקשר הרצוף והחם של הרב עם התלמיד, כאשר עיניו ולבו תמיד עם התלמיד יש סיכוי טוב להצלחת ההוראה.

שביטא שהם מרכבה לשכינה. לכן אפרים היה ראש הדגל השלישי שכלולים בו מנשה ובנימין, כי אפרים, כפי ביאור הנצי"ב בפרשת ויחי, היה קודם למנשה בעניינים הרוחניים, מה שלמעלה מהליכות הטבע. ומכיוון שההנהגה במדבר הייתה ניסית, למעלה מהטבע, ראוי הוא אפרים להיות ראש הדגל. מה שאין כן במניין בפרשת פנחס, שהוא כבר קרוב לכניסה לארץ אשר בה הנהגה היא טבעית. כאן מקבל מנשה את ראשות הדגל כי הוא הגדול בהליכות עולם, ומכיוון שעניין זה הוא חשוב מאוד נקרא החומש הזה חומש הפקודים. חז"ל במסכת שבת אומרים ששני הפסוקים 'ויהי בנסוע הארזי' ו'בנוחה יאמר', מהווים ספר תורה בפני עצמו ולכן יש לפניהם ואחריהם נ' הפוכה, כך שספר במדבר מחולק לשלושה ספרים. על פי הנצי"ב, חז"ל באו ללמד שתחילת השינוי היתה מ"ויהי העם כמתאוננים" שאחרי שני פסוקים אלו, שם נענשו העם מיד כי הייתה השגחת ה' עליהם חופפת וקרובה. וכשאתה במקום קדוש יותר והשראת שכינה קרובה יותר, החטא הוא חמור יותר ולכן נענשו מיד. הנהגה זו הייתה קשה עליהם ולכן שלחו מרגלים כי רצו להתנהג

חומש במדבר נקרא במשנה ביומא ובעוד מקומות בחז"ל 'חומש הפקודים' כי בחומש הזה מונים פעמיים את בני ישראל, ולכאורה יש מאורעות חשובים יותר במהלך הפרשיות כמו חטא המרגלים, ברכותיו של בלעם, ומדוע ציינו דווקא את עניין המפקד של בני ישראל? מבאר הנצי"ב כי במהלך הספר הזה מתרחש שינוי בהנהגת ה' את עם ישראל בין הליכותם במדבר לבין הליכותם בארץ ישראל, והדבר בא לידי ביטוי בשינויים מסוימים בין שני המניינים, כאשר מנו את ישראל. בתחילת הליכותם במדבר, הלכו ישראל בהנהגה ניסית, כי משה רבנו היה אתם והוא היה לגמרי למעלה מהליכות הטבע. אך בארץ ישראל הלכו בדרך הטבע בסתרי ההשגחה של מלכות שמים. השינוי הזה, אומר הנצי"ב, התחיל כבר במדבר בשנת הארבעים, כמבואר בפרשת חוקת, שם נלחם עם ישראל עם הכנעני ועם סיחון, והמלחמה היא בדרך הטבע, הכנה להנהגה שתהיה בארץ ישראל.

דבר זה בא לידי ביטוי בשני המניינים שמונו את בני ישראל. במניין הראשון בתחילת הליכותם במדבר היה המניין כסדר הדגלים מארבע הרוחות

המניין הכפול של ישראל

ערכם של הפרטים בישראל

לומק הפרשה

הרב אורי טרבלסי ר"מ במכון מאיר

מצד הנקודה הגבוהה המאחדת ביניהם שהיא הקישור לכלל ישראל. לכן מונים את הגולגולת שנמצאת מעל לגוף. ובפועל כיוון שאי אפשר לספור ראשים מונים על ידי מחצית השקל. סכום שווה בין כולם המבטא שמצד השייכות לכלל ישראל אין לאחד יתרון על חברו.

זה ביאור המניין הכפול שנמנו ישראל. הספירה על פי שמות היא מצד הערך המיוחד של כל פרט המקופל בשמו המיוחד הרומז על ייעודו ותפקידו בעולם. וספירת הגולגולת - מצד המדרגה הכללית של ישראל. המצב השלם הוא כששני המניינים מתאחדים. לאחר שכל הפרטים משלימים את עצמם יכולה לחול עליהם המדרגה השלמה של כלל ישראל שהיא מחברת את האינסוף שגנוז בכלל ישראל עם המספר הסופי שבמניין הפרטים. במספר שמות לגולגולתם.

1. א.ב.
2. יומא, כב:
3. ד"ה וידבר ה'
4. פרק פז
5. עין איה שבת, פ"א, כ.

הסיבה שלעיתים מוצאים בישראל חילוקי דעות ומחלוקות יותר משאר האומות.

אדם שאינו חדור באמת משלו יהיה נוח להסכים עם דעות אחרות. אך אדם שחדור בהרגשת אמת חזקה שממלאת את הווייתו אינו מוכן להתפשר עליה בקלות. הוא מקנא לה ומוכן להילחם עליה. כיוון שכל פרט בישראל הוא בעל ערך, צרובה בו בעומק הנפש תודעת אמת לפי האות המיוחדת שלו. ותפיסות עולם שאינן עולות עמה בקנה אחד מביאות אותו לכעס ולשנאה כלפי מי שמחזיק בהם. **יוצא שבגלל מעלתם של ישראל יכולה להימצא בהם שנאה ומחלוקת יותר משאר האומות.** "מתוך שתודעת הפרט

יש לה מערכה שלמה ונצחית, על כן מדת הקנאה שמקורה בהתגדרות הפרט צריכה למצוא מקום בישראל ביותר".

מעלת כל פרט בישראל משולה לדיוקן של מלך שצויר בצורה מושלמת על גבי מספר רב של חלקים. רק כל החלקים ביחד יוכלו להרכיב את דיוקן המלך בשלמות. אך אם יחסר אחד מהם יהיה דיוקן המלך חסר. כך ישראל נושאים על גבם את דיוקנו של המלך שבשביל גילוי נברא העולם. כל אחד מישראל משלים חלק מהתמונה הכללית המגוונת והעשירה של הופעת מלכות ה' ובלעדיו דיוקן המלך חסר.

שתי תכונות יש במניין. הראשונה שכל פרט נמנה בפני עצמו, דבר שמבטא את החשיבות והייחודיות שלו. ומצד שני יש במניין תכונה הפוכה שכולם נספרים בשווה ואין אחד מעל האחרים. רמי המעלה אינם נמנים במספר רב יותר מאלו שפחותים מהם. תכונה זו מבטאת את השיווי בין הפרטים, והספירה ל"גולגולתם" מדגישה זאת. בספירה זו ישראל נמנים

"ישאו את ראש כל עדת ישראל למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגלגלתם". לפי הפשט המפקד של ישראל נעשה בשתי דרכים, "במספר שמות" - שכל אחד אמר את שמו ומנו את מספר השמות, ובנוסף היה מניין של "לגלגלתם" - מניין של

ספירת ראשים שהתבצע בפועל על ידי נתינת מחצית השקל ומנייתם כפי שמפרש רש"י¹.

צריך אפוא להבין מדוע מנו את ישראל בצורה כפולה - במספר שמות ולגלגלתם.

בהפטרה קוראים את ברכת הושע לישראל "והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר". הגמרא² מקשה שהפסוק נראה כסותר את עצמו. בתחילה נאמר שלישאל

יש מספר כחול הים ולאחר מכן נאמר ש"לא ימד ולא יספר", כלומר שלא תהיה אפשרות לספור את ישראל. מי השילוח³ מיישב את הסתירה על ידי שמחלק בין הפרטים לכלל. מצד הפרטים אפשר למנות את ישראל שהרי גם למספר גדול יש בסוף יש גבול ומידה. אך לכלל ישראל אין מניין ומספר.

משמעות הדבר שכלל ישראל אינו כפוף לגבולות העולם הזה וגונו בקרבו אוצר אינסופי ונצחי של ברכה שאינה ניתנת למדידה.

בתהילים⁴ מופיעים שני פסוקים סמוכים שעולה מהם חילוק בין ישראל לעמים. "ה' יספור בכתוב עמים"..." ו"ולציון יאמר איש ואיש יולד בה". אומות העולם נספרות על ידי הקב"ה רק כאומה "יספור בכתוב עמים", אך כלפי ישראל יש הדגשה של הפרטים "איש ואיש יולד בה". בישראל לכל פרט יש ייעוד וחשיבות מיוחדת. מה שאין כן באומה "ע"ע שלכל אומה תפקיד חשוב ובעל ערך, אך הפרטים אינם בעלי ייעוד ומטרה משל עצמם. על פי עיקרון זה מסביר הרב זצ"ל⁵ את

מוסדות המעוניינים

במתנה איכותית

לסוף שנת הלימודים
- לבוגרי ובוגרות שמינית -

ניתן להשיג במחיר מסובסד של

50% הנחה!

המלאי
מוגבל

azrielsh@gmail.com
(054-9796443) (עזריאל)

למדנו [בעלונים הקודמים], שהצדיק עושה כל מעשיו בקדושה לשם שמים, ושיש לאהוב את המלאכה. אלו מילים יסודיות כדברנות. על פי זה, אפשר להבין את הגדלות והקדושה שיש במלאכה. אבל הכל תלוי בגישה: **מי העוסק במלאכה ואיך נגשים למלאכה.**

כל מלאכה בונה את העולם. כל דבר שעושים לתיקון עולם - תיקון מנעול, חייטות, סנדלרות - הוא חלק מביני העולם. יש בכל אלו שלילת הבטלה, שלילת החורבן וחיוב התיקון. כל זה שייך למושג יישובו של עולם. מצווה לעסוק ביישובו של עולם, וכל אדם צריך לעסוק ביישובו של עולם, גם גוי. אצל הגויים יש עניין שיעסקו במלאכה גם בשבת, לעומתנו שאנו מעוכבים מכך. בשבת אנחנו במצב אחר, לעילא ולעילא, אבל אם אין לנו עיכוב של שבת, אז יש יישובו של עולם. אגב, זה נוגע לדבר יסודי מאוד שמבואר בגמרא, לגבי

אחר לממר, מהפכה. הוא מזכיר שגוי ששבת זה חסרון וקלקול, והוא מוסיף על זה הסבר פלאי פלאים. בגמרא אמרו: 'גוי ששבת חייב מיתה'. מדוע הוא יחייב מיתה? הרמב"ם מוסיף ששבת היא רק דוגמא. גוי שעושה לו יום קדוש, שבת - זה אסור! והרמב"ם מוסיף על זה: לאו דווקא שבת, אלא כל דבר שהגוי עושה במובן דתי. אין לגויים רשות לעשות להם דת. מקור הדת הוא בישראל, אצל ישראל נמצא המשך התגלות השראת השכינה בעולם. אלו שתי גישות מיוחדות. על כל פנים ברשי"י כתוב שהוא פסול מכיוון שאינו עוסק ביישובו של עולם. וכך מפרשים חז"ל: 'אשר ברא אלקים לעשות', ברא אלקים - ושהאדם יעשה, ישלל ויהיה שותף לקדוש ברוך הוא בשלול הבריאה'.

1. סנהדרין דף נ"ח ע"ב.
2. הלכות מלכים פרק י' הלכה טו.
3. בראשית ב' ג', בראשית רבה פרשה י"א ו'.
4. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק ט"ז עמ' 161-4.

בשביל הנשמה
הרב ליאור לביא ר"מ במכון מאיר

כל הארץ דגלים, דגלים, דגלי ישראל אל מול דגלים, שהולכים ומונפים בריש גלי, בראש חוצות ובקמפוסים אוניברסיטאיים מכובדים, כשברקע נשמעים סיסמאות ושירים הקוראים להשמדת מדינת ישראל. מה עובר על מדינת ישראל בימים אלו? מחשבות לרגל יומה של ירושלים.

ארץ אחת

כל הארץ דגלים, דגלים. דגלי ישראל אל מול דגלים אחרים, שהולכים ומונפים בריש גלי, בראש חוצות ובקמפוסים אוניברסיטאיים מכובדים, כשברקע נשמעים סיסמאות ושירים הקוראים להשמדת מדינת ישראל. והתמונות מזעזעות כל נפש יהודי. יפה עשה ראש עיריית באר שבע שביטא מחאה פומבית וקרא את ראשי אוניברסיטת בן גוריון לסדר: "למדינת ישראל יש אך ורק דגל אחד ואין בלתו. אנחנו נושאים אותו בגאון. זו זכות גדולה להיות ישראל, לצידה יש מחויבות למדינה ולערכיה".

מה עובר על מדינת ישראל בימים אלו? כדי לנסות להבין, בואו נחזור רגע חמישים וחמש שנים אחורה, אל אותם ימים פלאיים. יומיים לאחר סיום מלחמת ששת הימים, ערב חג השבועות, בתאריך ה' בסיוון התשכ"ז הופיע בדף הקרבי של פיקוד המרכז מאמר שנשא את הכותרת "ארץ אחת", ובו נכתבו הדברים הבאים: "הגדה המערבית כולה תחת ריבונות ישראלית, פירושו כי בניו של שאול חזרו אל ארץ בנימין; כי בניו של ירמיהו בענתות; כי ארץ אפרים לבני אפרים; כי שוב ידובר בלשון התנ"ך בערי שילה ושכם, בחוצות שומרון ובין תמרי יריחו; כי בני דוד בבית לחם ובני אברהם, יצחק ויעקב בעיר מערת המכפלה" (מובא בספרו של ד"ר תום שגב, 1967 והארץ שינתה את פניה" עמ' 573).

כאשר "העז" יגאל אלון, שר בממשלה, מהדמויות המשפיעות בזירה המדינית באותם ימים, לפקק באופן פומבי בגודל הנס,

זכה למחאה ציבורית חריפה ואף קיבל מכתב נזעם מאישה שכתבה לו כך: "ירק בורותו של השר, שאינו מבין מהו נס, יכולה להביאו לפקק בקימון. נס אינו מתחולל כיש מאין, אלא כיש מיש, כמסופר בפרק י"ז של ספר מלכים א'. הניצחון לא היה מושג לולא צה"ל, אך צה"ל לא היה מנצח לולא קיבל עזרה מהקדוש ברוך הוא..." (שם עמ' 575-576).
שלא תהיינה אי הבנות, היו באותם ימים גם קולות אחרים, אך הטון המרכזי היה דומה יותר לקולות

הני"ל מאשר לאלה הנשמעים כיום בכלי התקשורת. **הקול המרכזי באותם הימים ראה בנסי המלחמה פרק חדש בתנ"ך שנכתב בימינו. במוקד המאבק שמתחולל בימים אלו, כך נדמה לי, עומדת שוב, העיר אשר ביד יושבת ובלילה חומה.**

מקדש מלך, עיר מלוכה

התלמוד הירושלמי מביא מסורת עתיקה ובה נאמר שעולי הרגל נהגו לשיר את מזמור קכ"ב בתהלים כאשר נכנסו בשערי ירושלים. במזמור זה, מתאר עולה הרגל את המוצא אותו בבואו בשערי העיר: "שיר המעלות לדוד, שמחתי באומרים לי בית ה' נלך. עומדות היו רגלינו בשערך ירושלים. ירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו. ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'. כי שמה ישוב כסאות למשפט, כסאות לבית דוד".

השילוב הנדיר הזה בין ההודאה לשם ה' לבין מערכת המשפט והמלוכה מבטאים את ייחודה של ירושלים ובעצם מספרים את הסיפור הישראלי כולו על רגל אחת. הממד הדתי והרוחני לצד ממדי ההנהגה והשלטון. לא הפרדת רשויות אלא חיבור רשויות, בין מקדש למלוכה. ובלשון הזהב של רבי שלמה אלקבץ, המושרת בפי כל בערבי שבתות: "מקדש מלך עיר מלוכה".

כאשר מתנתקים מאחד מן היסודות הללו, הבונים את ירושלים, אנו מאבדים למעשה את הזיקה המלאה אליה. לאומיות ללא קדושה ומוסר, הופכת ללאומנות, לכוון נטול הצדקה. וממד דתי ללא ממד לאומי

מאבד את הצורך במלוכה וממשלה. הנתק בין שני המוקדים הללו, נותן את אותותיו בכל הארץ כולה. בירושלים משתקפת הזיקה שלנו לכל ארץ-ישראל. לא מקרה הוא שעד מלחמת ששת הימים, כאשר שלטנו על מחציתה של ארץ-ישראל, שלטנו רק על מחציתה של ירושלים - ירושלים היתה חצויה ושסועה. כאשר בחסדי ה' עלינו, במלחמת ששת הימים, זכינו לשחרר את כל ארץ-ישראל, אזי גם ירושלים שוחררה מעול זרים.

מי בעל הבית?

לפני כחודש, כתב העיתונאי קלמן ליבסקינד את הדברים הבאים, שכמו מסכמים ומתמצתים את מהות המאבק כיום, על ירושלים ועל הריבונות הישראלית - מדן ועד אילת: "בכל פעם שאנחנו מתבלבלים, מגיעים הערבים - מאום אל-פחם ועד רמאללה, מטייבה ועד עזה - וצועקים "אלי-אקצא". אל תשקרו לעצמכם, הם מזהירים אותנו. אל תספרו לעצמכם סיפורים. הקרב הוא על ירושלים. על הר הבית, שבלבה של ירושלים. על המקום שהוא ההצדקה ההיסטורית והלאומית לקיום היהודי פה.

אנחנו גם יכולים להמשיך להציק ליהודים שעולים אל ההר, כאילו שמעם מגיעה הסכנה. אבל שום דבר מכל זה לא ירגיע את הערבים, עד שיהיה ברור לכולם שהמקום הקדוש לנו ביותר - שלהם הוא. וכאמור, הם דוחקים אותנו אל הקיר ומכריחים אותנו להחליט.

אולי זה לא יקרה בקרוב, אבל זה יקרה. יבוא יום שאחריו לא תיוותר לנו ברירה, ונצטרך להסביר לעצמנו מה הביא אותנו דווקא לכאן, אחרי הגלות הארוכה, ומהי עיר הקודש עבורנו.

וכשיגיע היום הזה, ותהיה כאן ההנהגה יהודית אמצה, לא כזו המשפילה את עצמה בנסיעות התרפסות אל המלך הירדני בבקשה שיסייע לנו לנהל את המקום הקדוש לנו, נבהיר לעולם את מה שהיה אמור להיות מובן מאליה. ירושלים כולה שלנו, והר הבית כולו שלנו, ומהמקום הזה, ורק מהמקום הזה, של בעלי הבית, אנחנו מאפשרים לכל מוסלמי להתפלל כרצונו". במהרה בימינו, אמן!

שליחי הציבור שלכם
מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

הפנציה שבועית של עלוני פרשת השבוע ומסרים בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ

הדרכת מודעות בבתי הכנסת וברבנים דתיים

דו"ר ישרי בכל רחבי הארץ

הצטרפו אלינו! קודם דפוס ודפוס אישור וטקסט ומצגים בייקון לפי חומרה, חידושים במסורת הכנסת אינטרנטים וטקסטים

לפרטים: 052-8008510, 052808510@gmail.com

חודש אחרי שזה קרה פתאום נזכרתי בה, ואמרתי לעצמי שאם אראה אותה השבוע - זה יהיה סימן משמיי. שלושה ימים אחר כך הייתה עלייה לאלון מורה ומצאנו את עצמנו באותו אוטובוס יחד, שם גם הבנתי שקוראים לה אסנת ושהיא בעלת תשובה שלומדת במכון אורה, אבל למרות זאת עוד לא עשיתי עם זה משהו.

"המשכתי ללמוד במכון, ובאחד הימים אמרתי לעצמי שאם השבוע אני רואה אותה שוב - לא אוכל להתכחש לזה יותר. לא הייתי כל כך בעניין של להתחתן, רציתי ללמוד כמו שצריך, אבל הסימנים היו מאוד חזקים.

בלילה אחרי שאמרתי את זה למדתי עד מאוחר בבית המדרש, ופתאום מישהו דופק לי על הכתף ואומר לי שהוא רוצה להציע לי שידוך, בחורה בשם אסנת. זה כבר היה חזק ממני, והחזרתי תשובה חיובית. הציעו לה שנישוא, אבל היא סירבה כי מישהו ממכון מאיר לא היה מספיק רציני בשבילה... כשהבינה שזה אני, היא החזירה תשובה חיובית. כמה חודשים לאחר מכן התחתננו, והיינו הזוג הראשון של מכון מאיר / מכון אורה שהתחתן".

דינוק בעלייה

"אחרי החתונה עברתי ללמוד במרכז הרב", אומר הרב שרון, "ובמקביל התחלתי ללמד במכון מאיר. במכון הייתי אחראי על גלויי הראש, וככה תפסתי חברה מתוקים כמו יגאל לוינסטיין, גבע ראפ ועוד. המשכתי לעבוד וללמוד, בין היתר כרב בית ספר וכמעביר שיעורים ברחבי תל אביב, וגם נמנית על מקימי העיתון 'מקור ראשון'. לפני שהעיתון הוקם חליתי בקרון, שקלתי 46 ק"ג, ואחרי שהבראתי הרגשתי צורך להתחדש אז כתבתי שני רומנים באורך מלא. הספרים הצליחו מאוד, אפילו למדו אותם במספר תוכניות של משרד החינוך, וכשהקימו את 'מקור ראשון' ביקשו ממני להיות חלק מהצוות, אז כתבתי וערכתי שם דברים שונים.

"יתמיד הייתי מחובר מאוד לעולם החינוך, ולפני עשרים שנה הקמתי את מכינת 'אריז' הלבנון' במעלה אפרים. המכינה פעלה שם במשך אחת עשרה שנים, אחר כך שבע שנים בשילה ואז שנתיים ביפו. אחד הדברים המיוחדים שיש במכינה שלנו אלו התוכניות הקיימות במכינה, והקשר שלהן ליהודי התפוצות. מעבר לשליחות כל ביפו, אחרי שנה של לימוד יוצאת כל המכינה למחנה קיץ של נוער יהודי בתפוצות. אנחנו בקשר עם המון חברה שהכרנו במחנות עד היום, ולא מעט מהם עשו עלייה. התוכנית

השנייה שלנו, שגם דורשת יותר, היא יציאה לשנה שלמה של שליחות בחו"ל - עשרה חברים שלנו יוצאים עם רב לחיזוק קהילה בחו"ל, מקימים שם בית מדרש וכו'.

"ברוך ה' כיום יש כבר מאות בוגרים של המכינה, וזה הרבה בזכות הרב דרוקמן והרב ביגון, שני אנשים שעם ישראל חייב להם כל כך הרבה. ויחד עם זאת, ברור לי שיש לנו עוד הרבה עבודה. אנחנו מאמינים שעם ישראל יחזור בתשובה, ויש הרבה מה לעשות בנושא. אם היו אומרים לי שאחזור בתשובה הייתי חושב שמי שאומר לי את זה משוגע, אז מבחינתי זה סימן שכל אחד יכול. כרגע אנחנו מתמקדים ביפו ובקשר עם יהדות התפוצות, ויש שם הרבה עבודה. אבא שלי כבש כלוחם באצ"ל את יפו, והיום אנחנו צריך לכבוש אותה מחדש".

בתמונה המופיעה בחשבון הוואטסאפ של הרב זאב שרון הוא נראה רכוב על אופנוע, כאשר זקנו ופתיילי ציציתיו מתבדרות ברוח. תמונה זו אינה אופיינית כל כך לרבני המגזר ובכלל, אך מבטאת באופן עמוק ויפה את אישיותו הצבעונית. "נולדתי למשפחה רוויזיוניסטית, חילונית ומאוד ערכית וציונית", מספר הרב שרון, 68, נשוי ואב לשבעה המתגורר בבית אל, ראש מכינת 'אריז' הלבנון / חיבת ציון' ביפו. "הורי לחמו באצ"ל, ולכן הם קראו לי 'זאב'. אבא היה מפקד גדוד 15 של האצ"ל, ולפני שנים רבות איתן הבר כתב עליו שהיה מגדולי הלוחמים באצ"ל - אם לא הגדול מכולם.

"ובכלל, אני בן למשפחת פשע", אומר הרב בנימין שחוק. "אבא שלי ישב בכלא, וכך גם אמי. אבא ברח מהכלא הבריטי בבריחה הכי נועזת שהייתה בדורו. הוא גנב מדי שוטר, ויצא מהכניסה הראשית. לאחר הקמת המדינה אבא היה לוחם מוסד, באגף 'קיסריה', וזכה לשלוח הרבה מנוולים לגיהנום. אמנם לא היינו דתיים, אבל כאמור היינו מאוד ציוניים וגם מחוברים למסורת. הסנדק של אחי התאום היה ר' אריה לוי, והסנדק שלי היה אבא של דוד רזיאל, מפקד האצ"ל".

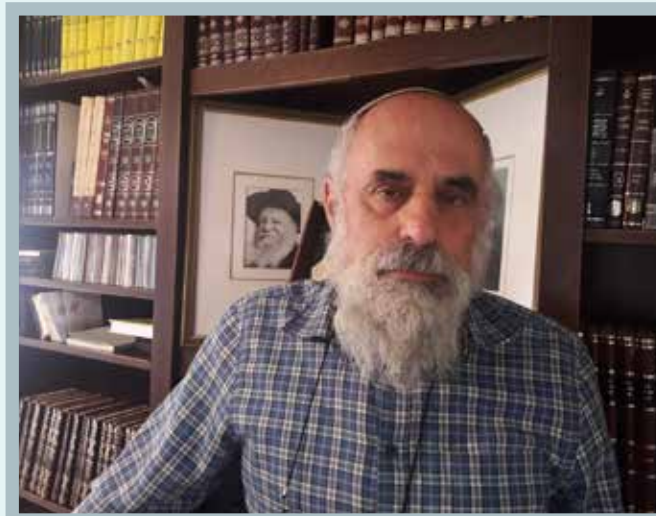
מה היה הדבר הראשון שקירב אותך באופן משמעותי לחיי תורה ומצוות?
"כשהייתי בן 17, ביום שגרתי במיוחד, נסעתי במכונית עם אבא ואמא ובמהלך הנסיעה עברנו תאונת דרכים ולצערנו הגדול אמא נהרגה בה. אמא שלי נהגה, אבא ישב לידה, ואני בספסל האחורי. איבדתי את ההכרה ואני לא זוכר הרבה מהתאונה, אבל אני זוכר שברוך לבית החולים הסתכלתי במראה של הנהג וראיתי שכל הפנים שלי מכוסות בדם. לאבד את אמא בכל גיל זה נורא, ובטח שבגיל כזה. במשך תקופה ארוכה הייתי הולך לארון בחדר השינה שלהם, מחבק את הבגדים שלה ובוכה. התחושות שלי היו מאוד קשות, ובעקבות מה שעבר עלי התחלתי לחשוב שאולי אין משמעות לחיים. ראיתי שאמא שלי פשוט מתה, וזהו. אין אותה יותר. יחד עם זאת, התחושות האלה גם עוררו אותי לחיפוש כי מצד שני הרגשתי שלא יכול להיות שאין משמעות לחיים, ושאיני חייב למצוא אותה".

'זאת תהיה אשתי'

"החיפוש הרוחני אליו יצאתי לקח אותי לכל מיני מקומות", ממשיך הרב שרון, "ובין היתר הגעתי גם לסיינטולוגיה ולמקומות נוספים. בתקופה ההיא גם הכרתי את הרב דרוקמן, ובזכותו נחשפתי בצורה

רצינית בפעם הראשונה לתורה. מתוך כל הדברים שלמדתי בזמנו, הדברים שלו השאירו עלי את הרושם הכי רציני. אחרי השחרור טסתי לטיול ארוך בחוץ לארץ שבמהלכו קרו מגוון דברים שעוררו את הזהות היהודית שלי, וכשחזרתי רציתי להתחזק אז התקשרתי לרב דרוקמן והוא הפנה אותי למכון מאיר. זה היה לפני יותר מארבעים שנה, ממש שבוע אחרי שעברו לבניין הישן. נכנסתי למשרד של הרב ביגון, והשאר היסטוריה.

"הגעתי בפורים ואחרי שבועיים החברה יצא לחופשת 'בין הזמנים' אבל הייתי דלוק על הלימוד, אז נשארתי ללמוד גם כשכולם היו בחופש. כמה חודשים אחר כך הלכתי ברחוב באזור המכון ובצד השני של הכביש הלכה מישהי, וכשהסתכלתי עליה מיד אמרתי לעצמי: 'זאת תהיה אשתי'. לא ידעתי איך קוראים לה ולא שום דבר נוסף, וגם בכלל די מהר שכחתי מה.

"הייתי הולך לארון בחדר השינה, מחבק את הבגדים שלה ובוכה"

הרב זאב שרון זכה להיות בוגר המכון הראשון שנישא לתלמידת מכון אורה. בראיון זה הוא מספר על מותה הטראגי של אמו, הסימנים משמייים שזימנו לו את אשתו והתפקיד החשוב שמילא בתהליך תשובתו של הרב יגאל לוינסטיין

אבנר שאקי

בטיול שאחרי הצבא

בחדו, בביקור בבית יהודי

עם שניים מבניו

הקדמת 'עינים למשפט': הלכה ממקורה

הגר"א התגלה בחלומו

מסופר שהרב יצחק אריאלי זצ"ל, בעל 'עינים למשפט', התקשה פעם מאוד בהבנת דברי הגר"א בהלכות נזקי שכנים. לילה אחד הוא החליט שוב לנסות לתרץ את הקושי. הוא פתח ספרים רבים ולמד את דברי הגר"א ובשעת לילה מאוחרת נתבררה כוונת הגר"א. כשנרדם בחלומו נגלה אליו הגר"א ואמר לו שכיוון לדעתו ושימצא פשט זה בספר המקח והממכר של רב האי גאון. בבוקר חיפש הרב אריאלי את הספר שהיה נדיר ביותר אצל שכנו רבי איסר זלמן מלצר וסיפר לו את המעשה. הם מצאו את הספר ואכן היה כתוב שם בדיוק את הפשט שאותו הסביר הרב אריאלי אמש בדברי הגר"א. והיה הדבר לפלא (עי"פ 'עיני יצחק' עמ' 527-528).

תורה עם בית אב

בתלמוד הירושלמי נאמר "כל תורה שאין לה בית אב - אינה תורה" (פסחים ו, א). הדרך הנכונה ללמוד את הרמב"ם, הטור והשולחן ערוך היא לחשוף את מקור הלכותיהם בתלמוד. בנוסף, כאשר לומדים את התלמוד יש לראות איזו שיטה נפסקה להלכה על ידי הפוסקים ומה הסיבה לכך. ככל שלומדים את ההלכה ממקורה, כך מבינים יותר

את הגמרא וגם את טעם פסיקת ההלכה למעשה. זו היתה מטרתו של רבי יהושע בועז שעמל במשך שלוש עשרה שנה על חיבורו 'עין משפט' על הש"ס. בעל ה'עין משפט' ידע שעבודתו גדולה כל כך שאי אפשר שלא יפלו בה טעויות והשמטות ולכן ביקש בסוף הקדמתו שאחרים ישלימו את מה שהחסיר. במשך השנים קמו גדולים כמו רבי יוסף שמואל מקראקא (ורב העיר פרנקפורט) וכן כמו רבי ישעיה פיק ברלין שהשלימו חלק ממה שבעל ה'עין משפט' החסיר. מכל מקום למרות מאמציהם עדיין נשארה עבודה רבה.

'עינים למשפט'

הרב יצחק אריאלי לקח על עצמו להשלים ולתקן את ציוני 'עין משפט' ובמשך חמישים שנה הוא עמל על חיבורו 'עינים למשפט'. בהקדמתו למסכת קידושין הוא כתב שמצא כחמש מאות וחמישים מקורות חדשים שה'עין משפט' לא הזכיר. חשוב להדגיש שה'עין משפט' לא השמיט לגמרי את כל המקורות הללו, אלא ברובם הוא ציין מקור אחד מרכזי בפוסקים ואילו ה'עינים למשפט' הרחיב וציין מקורות נוספים. כיצד הגיע הרב אריאלי לרעיון ליטול על עצמו משימה כבירה זו?

הרב אריאלי נהג ללמוד בחברותא עם הרב קוק כל יום במשך שנים רבות. הוא היה מהראשונים שסייעו לרב קוק במפעל 'הלכה ברורה'. ובהשראתו של הרב קוק, הוא החל לעבוד על חיבורו הגדול 'עינים למשפט'.

פריצת דרך ללימוד רמב"ם

עבודתו העיקרית של הרב אריאלי היתה ברמב"ם. הוא לימד שכדי להבין את הרמב"ם כראוי יש צורך לעשות שני דברים: הראשון הוא לחשוף את מקורותיו בחז"ל. והשני הוא לעיין בכל מה שכתב בנושא מסוים, יש לראות את כל התייחסויותיו במשנה תורה ולאחר מכן להשוותן עם שאר כתביו (כגון פיהמ"ש, תשובותיו וכו'). בחיבורו 'עינים למשפט' הוא עשה בדיוק כך: הוא ציין בתלמוד מקורות חדשים לרמב"ם ולשאר פוסקים, אשר נושאי כליהם לא הראו מקורותיהם. ובנוסף הוא ציין את כל דברי הרמב"ם (גם משאר ספריו) ועל ידי כך מתיישבות הסתירות מתבררת שיטתו.

לתגובות ולקבלת המאמר המלא:
gemarabemunah@gmail.com

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות

רגע נתון. כאשר כל אחד מביא לקשר את אישיותו כפי שהיא, ועם זאת, משתף בחלומות, נוצר חיבור אמיתי שיאפשר להתקדם ביחד לעבר החלומות ששניהם מסכימים עליהם. מי שחי ב"ינדמה ליי", הוא מפסיד את אותנטיות הרגע ואינו חי באמת. בפשטות החיים, קיים עומק אינסופי שנותן ביטוי לבורא האינסופי. הפשטות הזאת, מאפשרת נינוחות ורוגע, גם כשנוצרים מצבים שיש בהם חולשות אישיות. הפשטות הזאת, גורמת לקבל אחד את השני ולתמוך בשעת הצורך. כך בני זוג, מגיעים לעומק של קשר ולגילויים אישיים וזוגיים שמגדלים ומרוממים את עצמם ואת הזוגיות שלהם, בכל פעם מחדש.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
המעניינים אתכם - esteravr@gmail.com

פשטות בנישואין - האני האמיתי

מכתב שקיבלתי במייל:
שלום לך אסתר

לפני חודשיים סיימנו בהדרגה, רצף פגישות איתך שהיו חלק מהשינוי המשמעותי שחווינו אשתי ואני. היום אני כותב לך חוויה אישית שמאד חזקה לי ואני מרגיש שמחובתי לשתף אותך, כי את היית חלק מהיכולת שלי-שלנו להיות היום, במקום הטוב הזה.

את הרי יודעת שעד שהגענו אליך, הייתי עסוק במשימה קשה - לבנות לי תדמית חזקה, להיות מי שחלמתי להיות. מתוך הלימוד שלי בישיבה, חלמתי להיות אישיות מסוימת וניסיתי להתנהג, כאילו זה אני באמת. היום אני מבין שכנראה עקב כך, חיי הנישואין שלנו היו מלאים באכזבות מצדי. היום אני יודע שאשתי הרגישה שאני לא הייתי האני האמיתי שלי, כפי שחלמתי להיות. אשתי לא ידעה מי אני חולם להיות. היא פשוט רצתה להכיר את מי שאני ולא את מי שאני רוצה להיות. ואני לא ידעתי להעריך את זה וסבלתי מאד. מצד אחד, היה לי כעס פנימי כלפיה ומצד שני, הרגשתי שאני לא באמת בעל ערך, אם אני לא מי שחלמתי להיות.

במהלך הפגישות למדנו שהחיים הזוגיים שלנו נמצאים ברגע הזה, בזמן הווה שמשולב בחלומות ובתקוות. למדתי לחוות את הרגע ולחיות אותו במי שאני באמת. למדתי שחווית ההווה, היא ההווה שלנו והיא שם ה' בתוכנו. למדנו איך הקב"ה מדבר איתנו דרך ההווה, החיים, הקשיים.. דרך

כל רגע ממש!

את כל זה את הרי יודעת, נכון?

לאחר כל זאת, קיבלתי תובנות נוספות ואני רוצה לשתף אותך בחוויה המיוחדת שיש לי: לחיות בפשטות.

כשאני חוזר הביתה, **אני מרגיש שזה הבית הכי בטוח בעולם שמותר לי ואני יכול להיות כפי שה' יצר אותי. עם החולשות וההפסדים, עם הכוחות והחלומות, הכישלונות והנפילות, ההצלחות והיכולות... הכל יחד זה טוב ונפלא - וזה כל כך אהוב ומקובל.** בויכרון רחוק נמצאים הימים בהם היה הבית מלא בסערות וכעסים, בניסיונות ובאכזבות, להיות מי שאני לא באמת אני. לחיות בדמיונות שמתנפצים מול המציאות ופשוט, אי אפשר לחשוב היום שאלו החיים שחינו...

תודה לך. נתת לנו כוח להיפגש עם הקב"ה, יוצר האדם שבנו. אני שמח במה שאני. אשתי אוהבת אותי עם כל מה שיש בי. יש לי אושר בחיים עם האשה שזכיתי להכיר ושהיא זוכה להכיר אותי באמת. אני אוהב אותה עם כל מה שיש בה. היום אני מבין שהקשיים שהיו, כי אשתי רצתה לפגוש אותי באמת, לחיות את ההווה האמיתית שלי. אשמח שתפרסמי את מה שכתבתי, בתקווה שיועיל לזוגות נוספים שיתחברו לעצמם ולברואם באמת.

.....

הניסיונות לחיות בחלום, גורמים לחסימה בין בני הזוג. כי הם לא חיים באמת את עצמם באותו

שבוע אחרון למבצע!
במלאת 40 שנה לפטירת רבנו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל

ספריית חוה יוצאת במכירה מוקדמת*
של סדרת 4 כרכים על חייו ומשנתו

קובץ עומס חריג בדפוס ותאריך עתיק

לחצו על התמונה כדי לראות את הספרים

150 ש"ח לכל הסדר

שימוש ליי-טופ 272 לחץ וכחית יוצרים המכירה ללא חשש רבית ובהיתר עסקה ע"י הרב שלמה אבינר.

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

חידה

מי היה השבט הגדול ביותר במפקד בני ישראל?

הפינה של טוביה

שלום ילדים!

ביום ראשון אנחנו נחגוג את יום ירושלים! נודה לה' על הנס הגדול שבזרע עולם עשה לנו לפני חמישים וחמש שנה: חזרנו לכל רחבי ארץ ישראל הקדושה, והכי חשוב: חזרנו אל ירושלים! אל הר הבית מקום המקדש, וכל העיר העתיקה. ירושלים היא העיר היפה ביותר בעולם, ולכן כל הגויים רצו אותה, אבל היא ידעה שהיא מחכה רק לעם אחד, עם ישראלי! כמו כלה שמחכה לחתן שלה. אז מה היא עשתה כדי שהגויים לא יצליחו ליישב ולפתח אותה? היא התחפשה לעיר מכושרת... הכותל היה מכוסה בשקי אשפה, והעיר היתה נראית מוזנחת ומסכנה. כך היתה ירושלים במשך אלפיים שנות גלות. אך כאשר חזרנו לירושלים, קרה דבר מדהים: היא חזרה להיות יפה כמו פעם! איך זה יכול להיות? פשוט מאוד: ירושלים שמרה על עצמה, וחיכתה רק לנו! היום כל מי שמגיע לבקר בירושלים, רואה איזה יופי מדהים ומיוחד יש לירושלים. ועוד מעט, כאשר יבנה בית המקדש על הר הבית, אז היופי שלה יהיה מושלם! בית המקדש הוא הדבר הכי יפה בעולם! זה יקרה בקרוב ממש! שבת שלום ויום ירושלים שמח, טוביה

רוצים לקבל מטוביה סרטונים חינוכיים ואקטואליים וגם מאחורי הקלעים? הצטרפו לקבוצת הוואצפ (השקטה) "החדר של טוביה"

- מה הפירה אומר לתפוח האדמה? אחי, אני מרוסק...
- איך קוראים למוכרת בגדים? שרה פאן...
- איך קוראים לאיש שסופר ברמקול "אחד שתיים"? סופר סתם...

המלצה השבוע

במוצאי שבת זו יחול יום שחרור ירושלים. צפו בפרק "שמשון חוגג יום ירושלים" מתוך "שמשון חוגג חגים" באתר!

1

הזוכה מפרשת בחוקות: אביה שמש!

שאלות בפרשה

1. איזה שבט לא נמנה בתוך בני ישראל?
2. איזה שבט נמנה בשני חלקים נפרדים?
3. איזה דגל-מחנה היה בצד מערב?
4. מי היה הבן הבכור של אהרון הכהן?
5. מאיזה גיל נמנו בני לוי?
6. מאיזה גיל נמנו הבכורות בבני ישראל?

« פרשת במדבר

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

המונות בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך הפרשה

כתב ואייר: יוסי שחר shaharyosi@gmail.com

רוצים לצפות בסדרת האנימציה פרשיה? הכנסו לאתר ערוץ מאיר לילדים.

בשלהבתיה, של הארת האמונה הא-להית, בהופעת האורה של תורתנו הקדושה, בהתחיה של כל הרעיונות הכשרים היותר אידיאלים, נישא את דגלנו את דגל 'ירושלים', אשר אך על ידו ובגינו נישא דגל 'ציון'...

מאמרי הראי"ה עמ' 335

על סדר היום
הרב שלמה אבינר

ירושלים החדשה הינה חלק מירושלים

לאחר מלחמת השחרור היו אנשים שבורים מכך שלא שיחררו את העיר העתיקה. אמר רבנו הרב צבי יהודה: אין להתיימש, חלק מירושלים בידנו. כמובן, יש דרגות. כתב רבנו הרב צבי יהודה: בענין ירושלים החדשה, שהיא הינה כירושלים, וז"ל: "חבת קדושה של ירושלים היא כאן, במרחב התפשטותה, כמו שם, במרכז עתיקותה. לא מבחינת המחקר ההסטורי ולא מבחינת ברור ההלכה קובעת החומה הזאת את ערכה של ירושלים. חומה אחרת, שהשלטונות הבריטיים סתמוה וכיסוה, כדי לטשטש את טענותינו, הרי נמצאת בתוך הקרקע בסביבת מאה שערים. עניין של הסמטאות שבעיר העתיקה הוא, שהן יותר קרובות למקום המקדש, להרו ולכתל, אבל שטח ירושלים בקדושתה ותפארתה כולל את כל זה משם ומכאן. ורובה הגדול הוא בידנו, ברוך השם. גדול הדאבון על נזקי הנפש והרכוש, על הדברים המקודשים לנו בעיר העתיקה 'עוז בשבי ותפארתך ביד צר' ופגיעת מסורת הדורות. אבל מצותנו בדבר ד' היא ירושת הארץ כולה. ומתוך מהלך התקדמותה מופיעה ומתכוננת ירושלים כולה", כלומר, אמנם מכמה בחינות ירושלים החדשה הינה כירושלים שבין החומות, אלא שיש מדרגות בקדושה.

ועוד הסביר רבנו הרב צבי יהודה: את הפסוק בישעיהו (מז, כו) "האמר לירושלים תושב, ולערי יהודה תבנינה..." - ירושלים החדשה היא המשך של ירושלים הישנה. על כן "ירושלים תושב" למקומה הישן. לעומת זאת, במרחב יהודה תבנינה ערים חדשות שלא היו קיימות קודם לכן. יש הבטחה שהתנועה הציונית תבנה ערים חדשות ביהודה. ואכן כך היתה המציאות ההיסטורית. אכן, בכל ארץ ישראל יש מדרגות, יש צדדים ויש פנים, צריך להגיע לפנים, למרכז, ומתוך כך להתפשט לצדדים. משה רבנו התחנך לפני ד' שיעבירוהו את הירדן (דברים ג, כה) אף שמורח הירדן גם הוא בארץ ישראל. הירדן נמצא באמצע ארץ ישראל, צדו המזרחי שייך לשבט גד, ראובן וחצי שבט המנשה. משה רבנו קבור בהר נבו (דברים לב, מט-נ) שבנחלת ראובן. אלא, ארץ ישראל שבצדו המערבי של הירדן קדושה יותר מארץ ישראל שבצדו המזרחי. ארץ ישראל אינה קדושה כירושלים, וירושלים אינה כהר הבית. ולמעלה בקודש, בית המקדש, הקודש וקודש הקודשים. יש מדרגות בקדושה. לכן, ירושלים חדשה אינה כשאר ערי ארץ ישראל, ומבחינות רבות דינה כירושלים שבין החומות.

אשרינו שזכינו ושנוכח 'בנה אותה בימינו בנין עולם'.

1. בס' 'לנתיבות ישראל' ח"א במאמר 'הנחצן זו ירושלים'
2. שיחות הרב צבי יהודה - ויקרא עמ' 45 ודברים עמ' 137

כור גרעיני

גרעין תורני "בגדלות" טירת כרמל

אנשים מעניינים בגרעין:

משי' בר-חן - הרב יעקב והרבנית איילת הגיעו עם משפחתם כדי להוביל את הגרעין. בנוסף, הגרעין מפעיל את בית המדרש "אהבת אל"שע" בכל ימות השבוע בהובלת **דניאל ישראלי** את תלמוד התורה ובית הספר לבנות בניהול הרב **שמעון מאמן**. בנוסף, יו"ר הגרעין - **שגיא בן-לישה** - הוא מנכ"ל הישיבה הגבוהה "גבעת-אולגה", שבאלול ה'תשפ"א תפתח שלוחה של הישיבה בטירת-הכרמל עצמה. **בתאל לבך** רכזת בנות השירות הלאומי ורכזת קהילה אשר יוזמת ומארגנת את אירועי הגרעין בעיר

פז"ם

קצת יותר מעשור

לא סופרים

כ 40 משפחות

מייסדים

קבוצת צעירים וצעירות שגדלו והתחנכו בטירת-כרמל

נעים להכיר

יחיד ומיוחד עם ישראל כולו מיוחד, ומתוך כוחו של עם ישראל - גם טירת-כרמל מופיעה את ייחודה. ראשית - מתוך תורת ישראל: ציבור התושבים הוותיק בעיר, ברובו, מורכב מבעלי זיקה מסורתית שגם אם אינם חובשים כיפה, התורה והמצוות פועלים בהם מבית אבא. שיתוף הפעולה בין החדש והישן, שהוא בסיס וראש לשרשרת הנצח של עם ישראל - פועל את פעולותיו לשכונת נעימה, והרבה עזרה וכבוד הדדי וכמובן - לא נשכח גם את יופיה של ארץ ישראל: טירת הכרמל שוכנת בין כרמל לים. מן המזרח, נופם של הרי הכרמל, וממערב - הים התיכון. מרחק ההליכה לים הוא כחצי שעה, ויחד עם הצמיחה התורנית, העיר מתפתחת ומתרחבת גם מבחינת תשתיות ותחבורה. בקרבת העיר מוסדות לימוד גבוהים בעיר חיפה הסמוכה, ומקומות עבודה רבים, כולל פארק "כרמלים" ופארק מתי"מ.

מעשה שהיה בעשור של פעילות, יש רגעים רבים ששקלנו להכניס. אך מתוך אירוניה הזמן האחרון, ומתוך אתגרי החינוך האמוני בדורנו, דור הגאולה, נראה ראוי לתאר את הנס שאנו קוראים לו "כנפי אלישע" - תלמוד התורה ובית הספר לבנות ע"ש מו"ר הרב אלישע וישליצקי זצ"ל. שנים רבות, מכיוון שלא היה מענה אמוני בעיר, החורים היו שולחים את ילדיהם ללמוד בחיפה, מחוץ לטירת כרמל. לפני כשנתיים, החליטה עיריית חיפה לסגור את שעריה לכל יישובי הסביבה, מסיבות פוליטיות. מתוך מסירות נפש וסד הזמנים הלחץ - הפתרון היחיד שמצאו החורים לילדיהם הוא נסיעה ארוכה עוד יותר - לחדרה ולפרדס-חנה - מעל 40 דקות נסיעה לכל צד! באותה השנה, מכוחו של הרב יעקב, רב הגרעין, והרב שמעון מאמן, מראשוני מקימי הגרעין, נרתמו חברי הגרעין השונים לחקמת מוסד לימודים ראוי. מעבר לבריקורטיה ולמאמץ הפיזי - נרתמו הלבבות לאסוף תרומות, לטכס עצות, לבנות ולנטוע - מקום של אמת ואמונה בו וכלי ילדי העיר ללמוד. לילה לפני תחילת הלימודים, עוד ישבו כמה מחברי הגרעין לרתך את הגדרות - ומוכח אותה מסירות נפש אנו מתקרבים לשנת הלימודים השלישית ב"ה!

רק רגע הקורונה שיגעה את כולנו, תכלס. אבל בין בידודים, לשיחות זום, לשיעורים מהמפרסות והרבה זמן איכות עם הילדים, היו גם את ראש השנה ה'תשפ"ב. לפני החג, הגרעין יצא בפרסום ספונסות לתקיעות שופר למבדדים. מה שלא הפגמו ולא התכוונו אליו זה מבול הבקשות. רגע לפני החג, על דפי נייר, נכתבו עשרות כתובות, וחולקו לצוותים תקיעות שופר. מי בשיכון, מי בקומה 10 בבניין המגורים, ומי סתם לערימה של חברים על הדשא. אנשים, נשים, קשישים וילדים זכו לשמוע קול שופר - ואנחנו, זכינו לקחת חלק במבצע מרגש שבטוח נחזור עליו שוב, רק בשמחות הפעם. (:

טיפ לקירוב אין טיפים לקירוב לבבות. אין טריקים או קיצורי דרך. תדליקו את האש בלב, תאהבו באמת את העומד מולכם, וכל השאר כבר יסתדר לבד. בתפילה שה' יצליח דרכנו, בחיוך ובצוותא, נמשיך להוסיף תורה ואור בכל מקום שניתן.

מבצע קיץ מיוחד למשפחות הגרעינים התורניים

במהלך האירועים

חנוי ב-32 ש"ח לחודש!

כל הסדרות • כל המשחקים • כל התכנים להרשמה פנו עכשיו!

טלפון: 073-2379860 או וואטסאפ: 073-2379874

התמצא להצטרפים חדשים

טירת כרמל מזמינה אתכם להיות חלק מהעשייה שלנו. 050-5261978 בר

גרעינים תורניים מעוניינים להופיע בפניה? פנו אלינו headoffice@emeir.org.il